

V. Uftritt.

Herr Helder, Fraü Simon.

Fraü Simon (kumt ine ku z'läufe).

Eh bien... was ha-n-i g'sàit g'ha?...

Herr Helder.

Vo was red' Se, Fraü Simon?...

Fraü Simon.

Ha-n-ich Sie nitt allewil g'warnt vor dâne Lit!

Herr Helder (ungeduldig).

Vo welle Lit?...

Fraü Simon.

Vo dr Familie Fix denn!...

Herr Helder.

Isch Se-n-eso güet un red' Se mit e wenig mehr Respekt vo mine Nachberslit...

Fraü Simon.

Me respektiert se, me respektiert se, awer wege dem loss ich mir's doch nitt nàmme, ass dà Mann e-n-alter Verbrecher isch...

Herr Helder.

Scho wieder die Dummheite!...

Fraü Simon.

Was, Dummheite!... worum isch er denn uf un dervo, wenn er d'Schandarme nitt uf de Ferse hätt...

Herr Helder.

Uf un dervo... dr Herr Fix?...

Fraü Simon.

Ah! das sin Dummheite?... Scho güet... wenn Sie wisse thàte, was g'schàh isch...

Herr Helder.

Was isch denn g'schàh?... expliziert Se sich emol, Fraü Simon.

Fraü Simon.

Also denn... vor ere Viertelstund ung'fähr, wo-n-ich ganz riehig dunte sitz, klopft ebber an mi Fenster, un wo-n-i lüeg, isch's dr Herr Fix mit eme Kuffer in einer Hand un an dr andere si Tochter, wo grint... das isch doch ebbes üsserordentligs gsi, nitt wohr?... E Mann, wo während zwölf Jahr si Nase nitt züer Thüre-n-üse g'streckt hat!... Ich mach 's Fenster uf, un do hat er mir ufkindet un hat noch e Monet mehr zahlt un g'sàit, er thàt sine Möwle später hole... un si Tochter hat denn grine!... awer denn grine!... Se hat mr noch ebbes welle sage im Duregeh, awer dr Herr Fix hat se mit G'walt furtzoge... un was noch stärker gsi isch, er hat mr zeh Franke Trinkgeld gà... 's isch 's erste Geld, wo-n-ich sieh vo-n-em... do isch ebbes nitt recht... Se möge mr sage, was Se wànn!...

Herr Helder (verzwifelt).

Furt!... 's Elise furt!... Oh, das isch unmöglich!...

Fraü Simon (zeigt e Schlüssel).

So wohr as das dr Schlüssel isch vu ihrer Wohnung!...

Herr Helder (losst sich uf dr Stüehl sinke).

Oh!... un an allem dem isch dà miserawle Finot d'Schuld!... Jetz blibt mr nit anders z'mache-n-as z'süeche... z'erst ihn, derno 's Elise (er nimmt si Hüet un geht gege dr Thüre).

Fraü Simon (lüegt em verwundert züe).

Ah çà, was hat er denn, dr Herr Helder?...

Herr Helder (macht d'Tühre-n-uf un geht hintersi z'ruck. Dr Herr Finot steht uf dr Schwelle).

Er!... Er!...